R 5415

“இயேசு தாமே அருகில் வந்தார்”
“JESUS HIMSELF DREW NEAR”

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 24:13–35.

திறவுகோல் வசனம் : “கிறிஸ்துவே மரித்தவர், அவரே (மரித்தோரிலிருந்து) எழுந்துமிருக்கிறவர்” – ரோமர் 8:34.

இயேசு அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பின்பு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு தம்மை வெளிப்படுத்தின மிகவும் ஆச்சரியமான வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றை இன்றைய பாடமாக நாம் ஆராயலாம். அவர் உயிர்த்தெழுந்த அன்று அதிகாலையில் தம்முடைய உடலுக்கு சுகந்த வர்க்கமிடும்படி வந்த ஸ்திரீகளிடத்தில் தரிசனமானார். இதை அவர்கள் பரிசுத்த பேதுரு மற்றும் பரிசுத்த யோவானுக்கு, கர்த்தர் நம்மோடுகூட இருக்கிறார் என்று அறிவித்தனர். அதைக்கேட்ட அந்த துடிப்பான இரு அப்போஸ்தலர்களும் துரிதமாக கல்லறையை அடையவேண்டி தங்களுக்குள் போட்டியிட்டனர். ஆனால் அவர்கள் வெறுமையான கல்லறையையே கண்டனர்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் திகைத்து குழம்பினர். தான் சிலுவையில் அறையப்படுவேன் என்றும், பின் மூன்றாம் நாளில் உயிரடைவேன் என்றும் அவர்களுக்கு தெரிவித்திருந்தும், அவருடைய போதனையை புரிந்துகொள்ளக்கூடாதிருந்தனர். அவர்களுக்கு முன்னமே சொல்லப்பட்டபடி, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து அறிந்தபின்புகூட, அவற்றை இணைத்துப் பார்ப்பதில் மிகவும் மந்தமாக இருந்தனர்போல் தோன்றுகிறது.

சாயங்கால வேளையிலே, அந்த இருவரும் தங்கள் வீட்டுக்கு திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில், இயேசுவைக் குறித்து தாங்கள் அடைந்த ஏமாற்றம் குறித்து விவாதித்தனர். எவ்வாறெனில், அவர் மாபெரும் அரசராக வருவதற்கு பதிலாக, சிலுவையில் அறையப்பட்டதுடன், அவரோடுகூட கனத்திலும் மகிமையிலும்இருப்போம் என்கிற அவர்களுடைய நம்பிக்கைகள் எல்லாம் தவிடுபொடியாகிவிட்டது. அவர்களுடைய மதத்தலைவர்களின் மனதிருப்திக்காக இயேசு மோசடிக்காரரென நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் அறிவித்தபடியும், மற்றும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தபடியும் இல்லாமல், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதினிமித்தம் மேசியாவாக அவர் இருக்கமுடியாது என்பது உண்மையாக வெளித்தோற்றத்தில் காணப்பட்டது.

இயேசு இன்னும் மாம்சத்திலிருக்கிறார் என்பது அநுமானிக்க முடியாதது

அவர்கள் இவ்விதமாக பேசிக்கொண்டே நடக்கையில் இயேசு அவர்களை முந்திச்சென்றார். அவர் உயிர்த்தெழுதலின் மாறுதல் அடைந்தபடியால் அவர்கள் அவரை அறியவில்லை. “அவர் மாம்சத்தில் கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்” என்று அப்.பேதுரு நமக்கு கூறுகிறார். சபையின் உயிர்த்தெழுதலின் மாறுதலில் தரப்பட்ட விளக்கங்கள் மூலமாக இதன் வெளிச்சத்தை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அப்.பவுல் கூறும்போது, “பலவீனமானதாக விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாக எழுந்திருக்கும். கனவீனமானதாக விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்மசரீரம் விதைக்கப்படும் ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்” – 1கொரிந்15:42–44. உண்மையிலேயே சபையானது தனது ஆண்டருக்கொப்பான உயிர்த்தெழுதலின் மாறுதலை அடையுமானால், அவரும் அப்படிப்பட்ட மாறுதலைப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

இதே கருத்தானது அப்.பவுலின் வார்த்தையில் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.“ஒரு நிமிஷத்திலே ஒரு இமைப்பொழுதிலே நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்–படுவோம்”. ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்க மாட்டாது”. இயேசு இனி ஒருபோதும் மனிதனாக அல்லாமல் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியாக பெற்ற அதே அனுபவத்தை, தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு தகுதியடையும்பொருட்டு சபையும் பெறவேண்டும்.

“தேவனுடைய வார்த்தை” எனப்பட்ட லோகோஸ் என்னும் இயற்பெயர் இன்னும் அவருடையதாகவே இருக்கிறதுபோல, நமது கர்த்தருக்கு “மனுஷகுமாரன்” என்ற பெயரானது இன்னும் அவருக்கே பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த வார்த்தையானது மாம்சமாகும்போதும், அவருடைய அடையாளம் இழக்கப்படவில்லை. நமது கர்த்தரின் மனிதஅனுபவங்களைக் குறித்து ; “மரணத்தை ருசிபார்ப்பதற்காகவே எனக்கு ஒரு சரீரத்தை ஏற்படுத்தினீர் என எபிரேயர்10:5–10இல் வாசிக்கிறோம். அவர் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றினபோது இனிமேலும் மனித சுபாவத்தில் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மாறாக தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அவர் முன்னுரைத்ததுபோல, தாம் முன்பிருந்த ஆவிக்குரிய நிலைமைக்கு, அதாவது ஆவிக்குரிய சுபாவத்திற்கு, அதேசமயம், பரலோகத்திற்கே ஏறிச்சென்றார்.

இயேசுவானவர் பரலோகத்தில் நித்தியத்திற்கும் காயங்களையும் தழும்புகளையும் உடையவராகவும், மேலும் மனித சுபாவத்திற்கும் மேலான ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் மத்தியில் மாம்சத்தில் இருக்கிறார் என நாம் கருதுவோமேயானால், உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பாக பிதாவானவரோடு கொண்டிருந்த மகிமைக்கு, தேவன் அவரை ஒருபோதும் உயர்த்தவில்லை என்று கருதுவதாகும். மேலும் அது அநுமானிக்கமுடியாத ஒன்றாக உள்ளது. வேத வசனங்கள் காண்பிக்கிறபடி, பிதாவானவர் அம்மீட்பரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தியிருக்கிறார் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். மனித சுபாவத்திற்கும் மேலான ஆவிக்குரிய ஜீவியாக மட்டுமல்ல, “எல்லா

துரைத்தனங்களுக்கும், கர்த்தத்துவங்களுக்கும், வல்லமைகளுக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார் '' – பிலிப் 2:9–11; எபேசி 1:20–23.

இயேசுவானவர் தம்மைக் காண்பித்தார்(Jesus showed himself)

இயேசுவானவர் தம் உயித்தெழுதலுக்குப் பின் தம்மை உயிரோடிருப்பவராக காண்பித்தார் என்று பரிசுத்த லூக்கா கூறுகின்றார் –அப்1:3. மேலும் அவர், ''தோன்றினார்'' எனவும் அவரைப்பற்றி பேசுகிறார். இந்த இரு வார்த்தைகளும் உண்மை நிகழ்வுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர் தோன்றினார் பின்பு மறைந்துபோனார். அந்த மூன்று நாட்களுக்குப்பின்பு, தமக்குள்ளாக ஏற்பட்டிருக்கிற மாபெரும் மாறுதலை எல்லா வகையிலும், அநேகருக்கல்ல, சிலருக்கே வெளிப்படுத்தினார். வேறுபட்ட வகைகளில் தோன்றி தம்மைக் காண்பித்தது மட்டுமல்ல, ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமான உடல் அமைப்புகளிலும், வேறுபட்ட உடைகளிலும் காண்பித்தார். பின் அவர் சடுதியில் மறையும்போது அவருடைய உடையும் மறைந்துவிட்டது.

இயேசுவானவர் ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, அதே சமயம் சரீரத்தில் உருவெடுத்தார் என நாம் சொல்வோமேயானால், மரித்தவர்களை உடலுள்ளவர்களாக காண்பிக்கிற வகுப்பார்மேல்(spiritualists) அநுதாபம் கொள்ளவேண்டும் என புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. நாம் ஒரு உதாரணத்தை அறிய விரும்புவோமேயானால் இயேசுவானவர் ஆவிக்குரிய நிலையிலிருந்து மனிதனாக மாறுவதற்கு முன்பாக, லோகோஸாக இரண்டு தேவதூதரோடு, ஆபிரகாமுக்கு தரிசனமானதைக்குறித்து வேதாகமம் கூறும் விபரத்திற்கு செல்வோம். நாம் வாசிக்கும்போது, கர்த்தரும் அந்த இரு தேவதூதரும் ஆபிரகாமோடு புசித்து, அவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.ஆனால் ஆபிரகாமோ, அவர்கள் தங்களை தூதரென்று வெளிப்படுத்தும்வரை அவர்களை அறியாமல், அவர்களை உபசரித்தார். ''சிலர் அறியாமல் தேவதூதரையும் உபசரித்ததுண்டு''.

இதே விதமாகத்தான் எம்மாவு ஊருக்குச் சென்ற இரு சீஷர்களும் இருந்தனர். புதியவராக வந்தஆண்டவர் அவர்களுக்கு முன்சென்று, ''நீங்கள் ஏன் துக்கமாக சோகத்தோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்'' என இரக்கத்தோடு அவர்களை வினவினார். நடந்த சம்பவங்களை அவர் அறியாதவராக இருப்பதை அவர்கள் கண்டு, மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, தங்களுடைய இருதயங்களை அவருக்குத் திறந்தனர். நாசரேத்தூரானாகிய இயேசுவானவர் தேவனுக்கும் எல்லா மனுஷருக்கும் முன்பாக வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார் என பேசினர். மேலும் பிரதான ஆசாரியரும், மதத்தலைவர்களும் அவரை எவ்வாறு சிலுயையிலறைய ஒப்புக்கொடுத்தனர் எனவும் விளக்கினர். மேலும் அவர்கள் இரட்டிப்பான ஏமாற்றமடைந்ததுடன், தாங்கள் ஒரு நண்பரை இழந்துவிட்டது மாத்திரமல்ல, இஸ்ரயேலை மீட்டு இரட்சிக்கும் மேசியாதான் அவர் என்ற அவர்களது நம்பிக்கை தகர்க்கப்பட்டுவிட்டது எனவும் விளக்கினர். மேலும் அவர்கள் அன்று காலையில் நடந்த சம்பவங்களையும் எடுத்துரைத்தனர். சில ஸ்திரீகளின் கூட்டம் அவர் வைக்கப்பட்டிருந்த கல்லறைக்கு சென்றபோது அது காலியாக இருந்ததாகவும், அவர்கள் தூதர்களையும் கண்டதாகவும், அத்தூதர்கள் அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என கூறியதாகவும் போன்ற விஷயங்களை அவருக்குத் தெரிவித்தனர்.

இதுவே இயேசு எதிர்பார்த்திருந்த வாய்ப்பாக அமைந்தது. அவர்கள்பெற்ற அனுபவங்கள் தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்ததென கிளர்ச்சியோடு கூறாமல், அமைதியான முறையில் தம் சீஷர்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வாய்ப்பாகவும் அத்தருணம் அமைந்தது. அப்போது அவர் அவர்களை நோக்கி, ''தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்கு புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே'' என்றார். தாம் இவ்விதமாக பாடுபடவும் தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவேண்டியதும் அவசியம் என எடுத்துரைத்தார். அதாவது, அப்படிப்பட்ட பாடுகளின்றி, மனுக்குலத்தை படிப்படியாக ஆசீர்வதித்து சீர்பொருந்தச் செய்யும் மகிமையின் இராஜாவாக ஒருபோதும் ஆகமுடியாது எனக்கூறினார் – அப்3:19–21.

பின்பு, மேசியாவின் அனுபவங்கள் தொடர்பாக, மோசே முதலிய எல்லா தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் தேவன் முன்னுரைத்ததை அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட ஆரம்பித்தார். மேலும் ஈசாக்கு ஆபிரகாமினால் எவ்வாறு பலியாக தரப்பட்டார் என்பதை உண்மையாகவே அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டியிருப்பார். ஆபிரகாம் பிதாவாகிய தேவனுக்கு நிழலாகவும், ஈசாக்கு தன்னையே குறிக்கும் நிழலாகவும் உள்ளதை விளக்கியிருப்பார். மேலும் அப்பலியானது, முழுமையாக செலுத்தப்படவில்லையாயினும், தம்முடைய மரணத்தைக் குறிக்கும் வகையில் அது முழுமையாக செலுத்தப்பட்டதாகவே கருதப்படுகிறது. அதன்பின், ஈசாக்கினுடைய வாழ்க்கையானது, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலின் வாழ்க்கையை குறிப்பதோடு, பிதாவினிடத்தில் மீண்டும் இருக்கப்போவதைக் குறிக்கிறதாயிருக்கிறது.

அடிக்கப்பட்ட கன்மலையிலிருந்து புரண்டோடிவந்த நீரைப்பற்றி சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவருக்கு கூறியிருப்பார். அக்கன்மலையானது தம்மையே குறிப்பதாகவும், மரித்துக்கொண்டிருக்கிற உலகத்தின் ஜனங்களுக்கு மீண்டும் ஜீவத்தண்ணீரை தரும்பொருட்டு, தாம் அடிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் கூறியிருப்பார். மேலும் மோசே வனாந்தரத்தில் உயர்த்திக்காட்டிய சர்ப்பமானது பாவத்தை குறிப்பதாக உள்ளதுடன், சிலுவையிலறையும் பொருட்டு பாவியின் இடத்திற்கு

அவரே சென்றார். பாவியும்கூட மீட்பரின் பலியின்மேல் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமாக தேவனுடைய பார்வையில் நீதிமானாக்கப்படுகிறார் என்றும் விளக்கினார்.

பாவ நிவாரணநாளின்போது நடந்த பலியைப்பற்றியும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விளக்கியிருப்பார். அந்நாளில் அடிக்கப்பட்ட காளையானது, மாம்சத்தில் இருக்கும் தம்மையே(இயேசுவையே) குறிக்கும். மேலும் அந்நாளில் இருந்த பிரதான ஆசாரியன் மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்து, ஜனங்களின் பாவ மன்னிப்புக்காக இரத்தத்தை தெளித்ததும்கூட உயிர்த்தெழுந்தபின்பு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக உள்ள தம்மையே குறிப்பதுடன், உலகத்தின் முழு பாவநிவர்த்தியின் பொருட்டு, பரலோகத்திற்கே சென்றதைக் குறிக்கிறது. மேலும் யாருக்காக மரித்தாரோ அவர்களை ஆசீர்வதிக்கவே தம்முடைய இரண்டாம் வருகையில் வருவதாக கூறியிருப்பார்.

அவர் வேத புஸ்தகத்தைத் திறந்தார் (He opened the Scriptures)

இதோ உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவஆட்டுக்குட்டியாக நிழலான பஸ்கா ஆடு உள்ளது என்றும், அது தம்மையே குறிக்கும் என்றும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி விளக்கினார். கிறிஸ்து பாடுபடவும் பின்பு மகிமையடையவும் வேண்டுமென குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களுள்ள சங்கீதம், ஏசாயா மற்றும் இதர தீர்க்கதரிசிகளின் வேதப் பகுதிகளையும் அவர்கட்கு விளக்கியிருப்பார் என நாம் யூகிக்கலாம். அவர்கட்கு அந்த வேதப்பகுதிகளை விளக்கியபோது, அந்த சீஷர்கள் தங்களுடைய இருதயம் கொழுந்துவிட்டு எரிவதாக கூறியது ஆச்சரியமல்லவே!

ஆதிகால சபையில் சீஷர்கள் தேவனுடைய கிருபை பொருந்திய செய்திகளினாலும், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறுதலினாலும் புத்துணர்வு பெற்றிருப்பார்களானால் இயேசுவின் சீஷர்களும் அதேவிதமாக புத்துணர்வை நிச்சயம் அடைவார்கள். “என் ஜனங்கள் அறிவில்லாமையினால் சங்காரமாகிறார்கள்” என கர்த்தர் தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தார். தேவனுடைய வார்த்தைகளை புரிந்து உட்கிரகித்தாலொழிய வளர்ச்சி குன்றிய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையும் அனுபவமுமே இருக்கும். எனவே தேவனுடைய ஜனங்கள் கிருபையிலும் அறிவிலும் வளரவும், வேத வாக்கியங்களை ஆராயவும் வேண்டும் என்று இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் அநேகமுறை புத்திமதி கூறியதை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். குளிரானவர்களும், அலட்சியமானவர்களும் மனத்தளர்ச்சியுற்றோர் மற்றும்நிராசை அடைந்தவர்களோடு இணைந்து, “ஏற்றகால போஜனத்திற்காக” குருவிடம் வரலாம். அவ்வண்ணமாக வருபவர்கள் வெறுமையாக அவரால் திருப்பி அனுப்பப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில்அவர் கூறினதுபோல, “தேடுங்கள் அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள், தட்டுங்கள் அப்போது உங்களுக்கு திறக்கப்படும்”. கடந்தகாலங்களில் தேவ வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறினதை அவர்கள் உணர்ந்தபோது அவர்கள் இருதயம் எந்தளவு கொழுந்துவிட்டு எரிந்ததோ, அதே அளவுக்கு எதிர்காலத்தில் நிறைவேறப்போகும் வாக்குத்தத்தங்கள்மேல் அவர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தை வளரச் செய்யவேண்டும்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு தம்மை வெளிப்படுத்தினதைவிட, வேறுவகையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கமுடியும். தோட்டக்காரனைப்போல, ஒரு வழிப்போக்கனைப்போல மற்றும் வெவ்வேறு வகைகளில் தம்மை வெளிப்படுத்தி, பின் அவர்களோடு உரையாடியபின் திடீரென மறைந்துவிட்டதற்கு பதிலாக, தான் கடைசியாக தர்சு பட்டணத்தாராகிய சவுலுக்கு தரிசனமானதுபோல செய்திருக்கலாம். நாம் வாசிக்கிறதுபோல “எல்லாருக்கும், பின்பு அகாலப்பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்”(1கொரிந்15:8). ஆவியினாலே ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் இப்போது உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியில் பிறக்கவேண்டும். பிற்பாடு அவர்கள் மீட்பரைப்போலவே ஆவியின் ஜீவிகளாக அவர்இருக்கின்ற வண்ணமாக அவரை தரிசித்து அவருடைய மகிமையில் பங்கடைவார்கள். அவருடைய பின்னடியார்கள் அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரை தரிசிக்க அதுவே ஏற்ற சமயமாக இருக்கும். மாறாக முன்பிருந்த மனித சுபாவத்தில் அவரை தரிசிப்பதில்லை – 1யோவா3:2.

ஆனால் தர்சு பட்டணத்தாராகிய சவுல், அவரை ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாகவே கண்டார். நடுப்பகலிலே பிரகாசிக்கிற சூரியப்பிரகாசத்தைவிட அதிகமான பிரகாசத்தோடு அவரைக் கண்டார். ஆனாலும் அவரை தரிசிக்கவேண்டிய ஏற்ற சமயத்திற்கு முன்பதாகவே கண்டார். அவ்வொளியின் பிரகாசம் அவருடைய கண்களைப் பாதிப்படையச்செய்தது. மேலும் அவருடைய பார்வை அற்புதமான வகையில் மீண்டும் கிடைக்கப்பெற வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு குணப்படுத்தப்பட்டாலும் சிறு குறையானது அவர் மரிக்கும்வரை அவரது மாம்சத்தில் ஒரு முள்ளாக இருக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்டது. அது தேவனுடைய மாபெரும் கிருபையை நினைவுபடுத்தவும், அவருடைய வல்லமையுள்ள ஊழியத்தில் அவரை தாழ்மையுள்ளவராக இருக்கும்படியும் அனுமதிக்கப்பட்டது – 2கொரிந்12:7.

அவரை அவர்கள் அறிந்தபோது அவர் மறைந்தார் (They knew him - He vanished)

எம்மாவு ஊருக்கு அவர்கள் வந்தடைந்தபோது, அவர்களுடைய வற்புறுத்தலின்பேரில் இயேசு அவர்களுடைய உபசரிப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். ஒருவேளை அவர்கள் அவரை வற்புறுத்தாமலிருந்திருந்தால், அவர் தம்வழியே சென்றிருப்பார் என அநுமானிக்க நமக்கு எல்லா வகையிலும் காரணமுண்டு. பதிலாக, அவர் தொலைவில் செல்பவர்போல் தம்மை காண்பித்தார். அவ்வாறே

இன்றைக்கும் தம் சீஷர்களிடத்தில், அவர்களது விருப்பமின்றி தலையிடுவதில்லை. மாறாக, அவர் நமக்குத் தேவை என்று நாம் உணர்ந்திருந்து, அவரிடத்தில் கேட்கவும், நம் சந்தோஷம் நிறைவாகும்படி பெற்றக்கொள்ளவும் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார். இதுவே எம்மாவு ஊருக்கு சென்ற சகோதரருடைய நிலைப்பாடாக இருந்தது. அவர்கள் எதை கற்றுக்கொண்டனரோ அதை போற்றுகிறவர்களாக இருந்தனர். "இந்த மனிதரைப்போல ஒருவரும் பேசினதில்லை". ஒருவேளை அவர் அவர்களுக்கு இன்னும் ஊழியம் செய்திருந்தால், அவர்களுடைய சக்திக்குட்பட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அவருக்கு மரியாதை செய்திருப்பர். மேலும் இது அவர்களிடையே தொடர்ந்து உரையாடுவதற்கான வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும்.

அவ்வாறாகவே நடந்தது. அவர்கள் இரவு உணவு அருந்த அமர்ந்தபோது, அவர்களுடைய விருந்தாளி, இயேசுவைப்போலவே இருப்பதாக கருதினர், மேலும் அவர் அப்பத்தை எடுத்து அதை ஆசீர்வதித்த விதம் நிச்சயமாகவே இயேசுவானவரையே அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டியது. அவர்களுடைய மனக்கண்கள் இப்போது திறக்க தொடங்கின. அது வேறுயாருமல்ல, வழிப்பிரயாணத்தில் ரசித்துக்கேட்ட பாடங்களை தந்தது, அவர்களுடைய சொந்த குருவே என உணர்ந்தனர். அவ்வகையில் அவர் மனிதனாக தோன்றியதன் நோக்கம் இப்படியாக நிறைவேறியவுடன், அவர் இமைப்பொழுதிலே அவர்கள் கண்களிலிருந்து மறைந்தார், அவருடைய உடைகள் மற்றும் அனைத்தும் மறைந்தன.

உறக்கம் வராத அளவுக்கு அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியானது இருந்தது. அவர்கள் இந்த நற்செய்திகளை அவசரமாக மற்ற சீஷர்களுக்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அவர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பி பிரயாணப்பட்டனர். அங்கே சீமோன் பேதுருவுக்கு கர்த்தர் தம்மை வெளிப்படுத்தியதால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்த மற்றவர்களை கண்டனர். அவ்விருவரும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை எடுத்துரைத்தனர். அவர்களுடைய இருதயங்களில் விசுவாசம், நம்பிக்கை, சந்தோஷம் வளரத்துவங்கின.

கர்த்தர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பின்பு தம்மை வெளிப்படுத்தின விதம் எல்லா வகையிலும் சிறந்ததாகவே இருந்ததை யார்தான் காணாமலிருக்கக்கூடும் ?அவர்களில் அநேகருக்கு அல்லது அனைவருக்கும் தர்சு பட்டணத்தாராகிய சவுலுக்கு பின்பு தோற்றமளித்ததுபோல் தோன்றியிருப்பாரானால், அவர்கள் பெரும் அதிர்ச்சியடைந்து மிரண்டுபோயிருப்பர். நடுப்பகலின் சூரியப்பிரகாசத்தைப் போன்ற ஒளியோடு சேர்ந்து தங்கள் குருவாகிய இயேசுவை அடையாளங்காணமுடியாதவர்களாகி இருப்பர். அல்லது வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தத்தின் மூலம் தன்னுடைய உயிர்த்தெழுதலை அறிவித்திருந்தால், தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை அவர்களுடைய மனதில் விளக்கியிருக்கும் வாய்ப்பை இயேசு பெற்றிருக்கமுடியாது. மேலும் அவர்கள் கலக்கமடைந்து உணர்ச்சிவசப்பட்டு, அவருடைய அறிவுரைகளை அவர்கள் நன்முறையில் பெற்றிருக்கமுடியாது.

அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பரமேறினதற்கும் இடைவெளியில் இருந்த நாற்பது நாட்களில், பத்துமுறைக்கும் குறைவாகவே தோற்றமளித்தார் என நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவற்றில் இருமுறை மாத்திரமே ஒருவிதத்தில் அவர்கள் காணும் வண்ணமாக, அதாவது சிலுவையில் அறையப்பட்ட காயங்களோடு தோன்றினார். அந்த இரு சம்பவங்களிலும் கதவுகள் பூட்டியிருந்த வீட்டிற்குள் தோன்றி காட்சியளித்தபின், இன்னும் கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தபோதே காணப்படாமல் மறைந்தார். அவருடைய பின்னடியார்கள் இருவித பாடங்களை கற்றுக்கொள்ளவேண்டியே அவர் அவ்வாறு செய்தார்.

1. அவர் இனி ஒருபோதும் மரித்தவரல்ல, மாறாக உயிரோடு உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார்
2. அவர் இனி ஒருபோதும் மாம்சத்திலில்லை மாறாக ஆவியின் சரீரத்திலிருக்கிறார்.

"இப்போது கர்த்தரே அந்த ஆவி"

―――――――――――